

ARKIVOPPTAK
MEDLEIF SYLVAN KNUTSEN
20.9.93

QUISLINGS REGJERINGSDANNELSE I OSLO 9.4.40.

Hvem som først snakket om å reise til Oslo kan jeg ikke erindre. Men jeg fikk spørsmål om jeg kunne kjøre bil til Oslo. Jeg hadde akkurat fått førerkort. Jeg tror vi fikk beskjed ifra Harald Franklin Knudsen at det stod en ledig bil ute på Frednes, en liten 5-seters, vi var da 5 personer (Meg, Bjørn Heisholdt, Johan Myhrdal, Sigmund Myhra og Olaf Olsen) her ifra Skien som reiste dit ut, og jeg kjørte da bilen inn til Oslo. Det dro 3 biler ifra Skien/Porsgrunn, den jeg var på, så dro Sigurd Stridsklev og Egil Lunde bl.a i en annen kassevogn samt en bil ifra Bjørkedalen med bl.a Arne Stridsklev, og "gamle" Stridsklev samt et par til. Vi hadde alle jobb i Skien og dro avgårde uten å forhøre oss med arbeidsgiver. Vi fikk også med oss et våpen for å beskytte oss. I Oslo meldte jeg meg på Klingenbergaten 5, dette var på morgenen 9.4.40 og det var fremdeles lyst, vi fikk da beskjed om å oppsøke Rådhusgaten,¹⁷ tror jeg det var. Fikk da beskjed om å ta inn på et hotell som het Regina Hotel eller Misjonshotellet. Franklin Knudsen ordnet med penger, så vi kunde gjøre innkjøp, en form for engrosforetning i nærheten av Misjonshotellet, for vi manglet jo alt av toalettsaker m.m.

Vi fikk senere uniformer men jeg kan ikke erindre hvordan disse ble utlevert til oss. Jeg fikk iallefall norsk uniform og gikk da vakt på Quislings kvarter på Hotel Continental i 2 etg. Jeg var vakt utenfor hans dør og der han holdt til. Mitt oppdrag var å sørge for at ingen uvedkommende kom inn. Jeg så Hans Wilhelm Scheidt, og han holdt også et møte med oss i café Engebret. Dette møte ble holdt da Quisling hadde bestemt seg for å trekke seg tilbake den 14/15.4.40. Da sa Scheidt at Quislings tilbaketreden bare var midlertidig og at Quisling ville komme tilbake igjen. Befolkningen hilste på oss som vanlige soldater der vi gikk i norsk uniform med solkorset på armen, det var ikke noe avsky for oss. De trodde sikkert at vi var vanlige norske soldater. Vi reiste tilbake til Skien etter at Quisling hadde trådd tilbake.

Tilbake til talen til Scheidt i Café Engebret. Jeg husker spesielt denne kamerataftenen på Engebret, da Quisling hadde bestemt seg for å trekke seg tilbake for å spare norske liv. Da uttalte Scheidt at Quisling kom helt sikkert tilbake. Det var nærmest et opprør av jøssinger som gjorde at han trakk seg tilbake. Det var en veldig god stemning på den aftenen på Engebret Café.

Det var ~~et~~
en eftermiddag.

Johan
Har da metaker fra denne tiden
eller senere?
Mjølne C.

I arkivopptak med Leif Sylvan Knutsen 20.9.93 er det sneket seg inn en feil. Det står at vi kom til "på morgenen 9.4.40". Det skal være 10.4. Jeg var da nylig tiltrått som fylkessekretær for NS i Telemark, og hadde så vidt fått innredet kontor i Telemarksgt. 10. (?)

Lørdag 6. april dro jeg til Notodden om formiddagen på min første tur ut i fylket for å få kontakt med tidligere medlemmer og abonnenter av Fritt Folk. Jeg hilste bl.a. på postmesteren og telegrafbestyreren. Om kvelden tok jeg rutebil til Heddal, og fant frem til Ola Bamle. Der fikk jeg ligge om natten. Neste dag skulle Bamle på skytterstevne på Ørvella, og jeg ble med dit. Jeg var der på stevne noen timer, men gikk så videre over til Gransherrad. Dit kom jeg etter at det var blitt mørkt. Jeg spurte etter en som tidligere hadde vært medlem. (Husker ikke navnet.), og fikk rede på at de lysene langt oppe i lia var fra hans hus, og gikk dit. Jeg banket på og ble buden inn. Det var da blitt så sent at kona gikk og la seg mens han og jeg ble sittende oppe til langt på natt. Han var ivrig etter å høre mitt budskap, som var, at med den linje som regjeringen førte ville Norge bli dratt inn i krigen når som helst, slik Vestmaktene ønsket det. Overnattet på Gransherad Hotell, og dro neste dag, 8. april til Tinnoset og oppsøkte en familie Nisi. Her traff jeg alle samlet på kjøkkenet til dugurd, og ble vel fagnet. Her fikk jeg tips om en bonde sørøst for Nisi. Jeg vasset i sne over dit, men der var ingen hjemme, så jeg måtte nøye meg med å legge igjen litt lesestoff. Dro så til Gransherad og tok toget til Notodden, var bl.a. innom Halvor O. Tveit, og gikk videre til Hjuksebø st. for å ta kveldstoget til Skien. Jeg hadde god tid, og stakk innom en gård ved stasjonen hvor jeg fikk kaffe, og pratet min prat om at vi når som helst kunne bli dratt med i krigen. Da jeg kom på toget hørte jeg om en tysk flåte gjennom Øresund, og var ikke i tvil om hva det betød. Da jeg kom til Skien, gikk jeg innom kontoret på hjemveien, der var det endel samlet som heller ikke var i tvil om hva som var i vente. Noen skulle ha vakt på kontoret om natten, og jeg gikk hjem og la meg i stuen med telefon og radio. Neste morgen hørte jeg på nyhetene at tyske enheter hadde besatt Kristiansand,

Stavanger, Bergen, Trondheim og Narvik.

Jeg dro inn på kontoret, og der kom det utover dagen mange innom. Såvidt jeg husker hadde vi ingen kontakt med Oslo. Om ettermiddagen syklet jeg sammen med et par andre ned til fylkesfører Christen Knudsen på Frednes. Heller ikke han hadde visst hatt forbindelse med Oslo. -

På hjemvei hørte vi Q. talte i radioen. I noen hus ved Borgestad var radioen satt så høyt på at vi hørte den da vi syklet til Skien. På kontoret kom det nå flere, og C. Knudsen ringte og fortalte at hans sønn Franklin, som nå var Quislings adjutant, hadde ringt og bedt om at Telehirden måtte komme til Oslo umiddelbart.

Etter at vi var blitt innlosjert på Hotel Regina, dro vi i samlet flokk (50-60 mann?) til festningen, hvor vi fikk utlevert grønne soldatuniformer (norske). Mens vi sto der husker jeg kaptein Breilid passerte oss i gardeuniform. (Han var ltn. i 2. gardekomp. da jeg tjenestegjorde der 1934-1935). Han hadde hilst på meg flere ganger senere, bl.a. da han førte et gardekompani opp Karl Johansgt. Han så ikke meg nå. I 1954 (?) traff jeg ham igjen på trikken i Oslo. Han var antagelig noe orientert om meg, og vi kom inn på fronttjenesten. Han var meget interessert i hvordan de norske guttene hadde klart seg,, og da jeg fortalte at vi hadde hevdet oss bra og gjort en god innsats, ble han meget oppmuntret. (Han var da visstnok oberstltn. på Heistadmoen.)

Om formiddagen startet "Oslopanikken", og folk rømte fra byen til dels uten å låse dørene etter seg. Noen av oss gikk rundt i sentrum og passet på at det ikke ble plyndring. Neste dag 11.4. ble jeg forlagt til regjeringsbygget for å markere norsk suverenitet. Det var tyske soldater som hadde kvarter i kjelleren. Resepsjonsvaktene var forsvunnet, og vi gjorde tjeneste som sådanne. Det var mange tjenestemenn som møtte opp i departementene.

Notat fra Johan Myrdahl